

Rick Riordan s-a născut pe 5 iunie 1964 în San Antonio, Texas. A predat timp de cincisprezece ani limba engleză și istorie în diverse școli din Statele Unite, însă a decis „cu greu“ să renunțe la cariera de profesor după ce a cunoscut succesul editorial cu literatura de factură polițistă, dar mai ales cu seria pentru copii *Percy Jackson și Olimpienii*, apărută deja la Editura Arthur. Ceea ce a început ca o simplă poveste inspirată din mitologie, spusă copiilor săi înainte de culcare, a devenit în câțiva ani o adevărată „modă“ culturală, numai în librăriile americane fiind disponibile de-a lungul timpului peste treizeci și cinci de milioane de exemplare din seriile *Percy Jackson*, *Cronicile familiei Kane* și *Eroii Olimpului*. Până în prezent, Rick Riordan a ocupat deja locul întâi pe lista *New York Times* a celor mai bine vânduți autori, iar traduceri din cărțile sale au apărut în peste treizeci de țări.

RICK RIORDAN

Umbra șarpei

Traducere din limba engleză și note
de Alex Moldovan și Mariana Buruiană

ISBN 978-606-9041-88-0

90.8. Lumenă; 2016 - ISBN 978-606-9041-88-0

Rick Riordan

The Kane Chronicles Book Three: The Serpent's Shadow

Copyright © 2013 by Rick Riordan

Permisă folosirea unei pagini din cadrul titlului

Lumenă

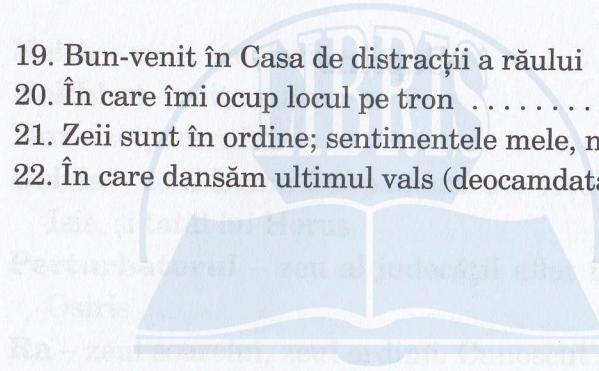
Un lumenă

© Editura Arthur 2016, pentru prezentarea publică

ARTHUR

Neith – zeița vânătoriei	Gebon – numele năbitului
Nekhbet – zeița vultur	Gebele – numele vulturului
Nut – zeița cerului	Gebet – numele cerului
Osiris – zeul Lumii Subpământene, soțul surorii lui, Isis, și tatăl lui Horus	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Perturbatorul – zeu al judecății aflat în slujba lui Osiris	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Ra – zeul soarelui, zeul ordinii. Cunoscut și ca Amun-Ra.	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Sekhmet – zeița leoaică	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Serqet – zeița scorpion	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Set – zeul răului	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Shu – zeul aerului, străbunicul lui Anubis	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Sobek – zeul crocodil	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Tawaret – zeița hipopotam	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Thoth – zeul cunoașterii	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Per Ankh – Ceașcă trăiește	Gebet – numele soțului surorii lui, Horus
Pharaoh – conducător în Egiptul Antic	Hapi – numele apelor
Bekhet – predicator	Hapi – numele apelor
Ren – oca săracă	Hapi – numele apelor
Sarcofag – sicriu de piatră, adesea decorat cu	Hapi – numele apelor
Kaape – sfinge și slanituri arătoare	Hapi – numele apelor
Scarabeu – căruțel	Hapi – numele apelor
Shabti – figurină magică din lut	Hapi – numele apelor
Shen – amulet	Hapi – numele apelor

Cuprins	
1. Dăm năvală și stricăm o petrecere	9
2. Am o discuție cu Haosul	25
3. Câștigăm o cutie plină cu... nimic	42
4. Mă consult cu porumbelul războiului	62
5. Dansez cu moartea	86
6. Amos se joacă cu figurinele	107
7. Sunt strangulat de un vechi prieten	126
8. Sora mea ca un ghiveci de flori	148
9. Zia pune capăt unei bătăi cu lavă	163
10. Ziua „Adu-ți fiica la serviciu“ ia o turnură nefericită	185
11. Nu-ți face griji, cheamă-l pe Hapi	215
12. Taurii cu raze laser	236
13. O partidă amicală de-a v-ați ascunselea (Cu puncte suplimentare pentru o moarte dureroasă!)	259
14. Mă distrez cu personalitățile multiple	280
15. Mă transform într-un cimpanzeu purpuriu	293
16. În care Sadie călătorește pe scaunul din față (cea mai neinspirată idee din lume)	316
17. Casa din Brooklyn pornește la război	336
18. Băiatul cu moartea ne sare în ajutor	356

Grupul Editorial ART
Comenzi – Cartea prin poștă
C.P. 4, O.P. 83, cod 062650, sector 6, București
tel.: (021) 224.01.30, 0744.300.870, 0721.213.576;
fax: (021) 369.31.99
Comenzi – online
www.editura-arthur.ro

1. Dăm năvală și stricăm o petrecere

S
A
D
I
E

Sunt Sadie Kane.

Dacă ascultă acest mesaj, felicitări! Ai supraviețuit Apocalipsei.

De la bun început vreau să te rog să mă scuzi pentru orice inconvenient pe care e posibil să ți-l fi provocat sfârșitul lumii. Cutremure, rebeliuni, revolte, tornade, inundații, tsunami-uri și, desigur, un șarpe uriaș care a înghițit soarele – mă tem că noi am fost de vină pentru toate. Eu și Carter am hotărât că am putea măcar să explicăm ce s-a întâmplat.

Probabil că asta va fi ultima noastră înregistrare. După ce ne vei asculta povestea, vei înțelege de ce. Necazurile noastre au început în Dallas, când o oaie care scotea flăcări pe nări a distrus complet Expoziția Regelui Tutankhamon.

În acea seară, magicienii din Texas dădeau o petrecere în grădina cu sculpturi de peste drum de Muzeul de Artă din Dallas. Bărbații purtau smochinguri și cizme de cowboy. Femeile erau îmbrăcate în rochii de seară și aveau coafuri înfoiate ca vata de zahăr.

(Carter spune că în America i se spune vată de bumbac. Nu-mi pasă. Am crescut la Londra, așa că n-ai decât să ții pasul și să înveți denumirea corectă a lucrurilor.)

În pavilion, o trupă cânta muzică country de pe vremuri. În copaci sclipeau șiraguri de lumini feerice. Din când în când, magicienii apăreau pe ușile secrete din sculpturi sau invocau scânteie care să ardă țânțarii săcăitori, dar altfel petrecerea părea una obișnuită.

JD Grissom, conducătorul celei de-A Cincizeci și Una Nome, stătea de vorbă cu invitații și savura o farfurie de tacos din carne de vită, când l-am tras deosept pentru o întâlnire urgentă. Mi-a părut rău pentru gestul meu, dar n-aveam de ales, având în vedere pericolul care-l pândea.

— Un atac? s-a încruntat el. Expoziția lui Tut e deschisă de o lună deja. Dacă Apophis avea de gând să lovească, n-ar fi făcut-o până acum?

JD era înalt și robust, avea chipul colțuros, bătut de vânt, părul fin, roșcat, și mâinile aspre ca scoarța de copac. Părea să aibă vreo patruzeci de ani, dar la magicieni e greu să-ți dai seama. La fel de bine ar fi putut avea patru sute. Era îmbrăcat într-un costum negru, cu o cravată bolo¹ și o cataramă mare de argint cu o stea la curea, ca un șerif din Vestul Sălbatic.

— Să vorbim pe drum, a spus Carter.

Ne-a condus spre cealaltă parte a grădinii. Trebuie să recunosc că fratele meu părea extrem de sigur pe el.

Desigur, era tot un tantălău monumental. Din chicerca castanie și pufoasă lipsea un smoc în partea stângă, unde grifonul îi dăduse un „pupic drăgăstos“, iar după tăieturile de pe față îți puteai da seama fără efort că nu se descurca prea bine cu bărbieritul. Dar de când

¹ Tip de cravată constând dintr-un şiret sau dintr-o bucată de piele împletită, cu vârfuri metalice decorative.

împlinise cincisprezece ani se înălțase și pusese ceva mușchi pe el la orele de pregătire pentru luptă. Părea stăpân pe sine și matur în hainele lui negre, mai ales cu sabia *khopesh* agățată la șold. Aproape că mi-l puteam închipui în rolul de conducător fără să izbucnesc într-un râs isteric.

[De ce te holbezi la mine, Carter? Te-am descris destul de frumos.]

Carter s-a învărtit pe lângă masa cu mâncare și a luat până la urmă un pumn de chipsuri din tortilla.

— Apophis are un mod specific de operare, i-a spus el lui JD. Toate celelalte atacuri au avut loc în nopțile cu lună nouă, când e cel mai întuneric. Crede-mă, îți va ataca muzeul în seara asta. Și va fi un atac nemilos.

JD Grissom s-a strecurat pe lângă un grup de magicieni care sorbeau din paharele de șampanie.

— Celelalte atacuri... a început el. Te referi la Chicago și la Mexico?

— Și la Toronto, a spus Carter. Și... încă la câteva.

Știam că nu voia să spună mai multe. Amândoi încă mai aveam coșmaruri după atacurile la care fuseserăm martori în vară.

E drept că adevăratul Armagedon nu venise încă. Trecuseră șase luni de când Apophis, șarpele Haosului, evadase din închisoarea din Lumea subpământeană și încă nu declanșase o invazie de proporții în lumea muritorilor, aşa cum ne-am fi aşteptat. Nu se știe de ce, dar șarpele trăgea de timp, mulțumindu-se cu atacuri mărunte asupra unor nome care păreau în siguranță.

„La fel ca asta“, m-am gândit.

Când am trecut de pavilion, trupa tocmai termina de cântat. O blondă frumoasă, cu o vioară, l-a salutat cu arcușul pe JD.

— Haide, iubitule! i-a strigat ea. Avem nevoie de tine la chitară!

Acesta a zâmbit chinuit.

— Imediat, scumpă. Mă întorc.

Am mers mai departe. JD s-a întors spre noi.

— Soția mea, Anne.

— E și ea magician? am întrebat.

A dat din cap, afișând o mină sumbră.

— În legătură cu atacurile. De ce ești așa de sigur că Apophis va ataca *aici*?

Carter avea gura plină cu chipsuri din tortilla, așa că a răspuns ceva de genul:

— Mhm-hmm.

— Caută un artefact, am tradus. A distrus deja cinci dintre copiile acestuia. Întâmplarea face ca ultima care mai există să se găsească în Expoziția lui Tut.

— Ce artefact? a întrebat JD.

Am ezitat. Înainte să venim în Dallas, făcuserăm tot felul de vrăji de apărare și ne umpluserăm de amulete de protecție ca să preîntâmpinăm trasul cu urechea cu ajutorul magiei, dar tot nu mă simțeam în largul meu să rostesc cu voce tare planurile noastre.

— Mai bine îți arătăm.

Am ocolit o fântână, unde doi magicieni tineri, folosindu-se de baghete, scriau *Te iubesc* pe pietrele din pavaj.

— Am venit cu echipa noastră de specialiști ca să dăm o mâna de ajutor. Ne așteaptă la muzeu. Dacă ne lași să examinăm artefactul, eventual să-l luăm cu noi pentru a-l ține la adăpost...

— Să-l luați *cu* voi? JD s-a încruntat. Expoziția e foarte bine păzită. Cei mai buni magicieni ai mei îi dau târcoale zi și noapte. Credetă că puteți face mai mult la Casa din Brooklyn?

Umbra șarpelui

Ne-am oprit la marginea grădinii. Peste drum, un banner cu Regele Tut, mare cât două etaje, atârna pe clădirea muzeului.

Carter și-a scos telefonul mobil. I-a arătat lui JD Grissom o imagine pe ecran – un conac ars, care cândva fusese cartierul general al celei de-A O Suta Nome din Toronto.

— Sunt sigur că paznicii tăi sunt foarte buni, i-a spus Carter. Dar am preferat ca noma ta să nu devină o țintă pentru Apophis. În celelalte atacuri similare, slujitorii șarpelui n-au lăsat în urmă niciun supraviețuitor.

JD s-a uitat la ecranul telefonului, apoi i-a aruncat o privire soției sale, Anne, care-și croia drum prin multime, înaintând în pași de dans.

— Bine, a spus JD. Sper că echipa voastră e cea mai bună.

— Sunt grozavi, i-am promis. Hai să ți-i prezintăm. Echipa noastră de magicieni descinsese în magazinul de suveniruri.

Felix invocase trei pinguini, care se plimbau cu mersul lor legănat și cu măști de hârtie pe chipuri care-l reprezentau pe Tutankhamon. Prietenul nostru babuin, Khufu, stătea deasupra unui raft de bibliotecă și citea *Istoria faraonilor*, ceea ce ar fi fost chiar impresionant dacă n-ar fi ținut cartea cu susul în jos. Walt – o, dragă Walt, de ce? – deschise cutia cu bijuterii și se uita la niște brățări și coliere talisman de parcă ar fi fost magice. Alyssa făcea niște vase de lut să leviteze cu ajutorul magiei elementului pământ, jonglând cu douăzeci sau treizeci în același timp și alcătuind cifra opt.

Carter și-a dres glasul.

Walt a înlemnit, cu mâinile pline de bijuterii de aur. Khufu a coborât de pe bibliotecă, doborând aproape

La capătul sălii, perdelele de lumină roșie ale Epocii Moderne s-au colorat într-un purpuriu închis. Se presupunea că asta marca începutul unei noi epoci, deși nimeni nu știa exact ce fel de epocă. Dacă Apophis distrugea lumea, probabil era epoca vieților extrem de scurte.

Mă așteptam să-l văd pe Amos așezat la picioarele tronului faraonilor. Acesta era locul tradițional al Lictorului-șef, simbolizând rolul de consilier principal al faraonului. Desigur, în zilele noastre faraonii nu prea mai au nevoie de consiliere, deoarece au murit cu mii de ani în urmă.

Podiumul era gol.

Asta m-a socat. Nu mă gândisem niciodată unde stătea Lictorul-șef când nu era la post. Avea un vestiar, eventual cu numele scris pe ușă și cu o steluță?

— Acolo, a arătat Leonid.

Încă o dată, inteligențul meu prieten rus avea dreptate. Pe peretele din fundul sălii, în spatele tronului, o dungă luminoasă imperceptibilă strălucea pe podea – marginea de jos a unei uși.

— O intrare secretă care-ți dă fiori, am spus. Foarte bine, Leonid.

De cealaltă parte, am găsit un fel de centru militar de comandă. Amos și o Tânără în haine de camuflaj stăteau la capetele opuse ale unei mese mari, pe care era încastrată o hartă color a lumii. Masa era plină de figurine mici – nave pictate, monștri, magicieni, mașini și indicatoare scrise cu hieroglife.

Amos și fata în haine de camuflaj erau atât de absorbți de activitatea lor, deplasând figurine pe hartă, că nu ne-au observat de cum am intrat.

Umbra șarpei

Amos purta haine tradiționale din in. Cu silueta lui de butoi, semăna puțin cu fratele Tuck¹, doar că avea pielea închisă la culoare și o frizură mai modernă. În părul împletit avea mărgenele de aur. Ochelarii rotunzi îi luceau în timp ce studia harta. Pe umeri avea pelerina din piele de leopard a Lictorului-șef.

În ceea ce-o privește pe Tânără... O, zei ai Egiptului. Era Zia.

N-o mai văzusem în haine moderne. Purta pantaloni de camuflaj cu buzunare laterale, bocanci, și un maiou măsliniu care-i punea în valoare pielea arămie. Părul ei negru era mai lung decât îmi aminteam. Părea atât de matură și frumoasă față de acum șase luni, încât m-am bucurat că nu venise și Carter. I-ar fi fost dificil să-și ridice mandibula de pe podea.

[Da, așa s-ar fi întâmplat, Carter. Arăta spectaculos, ca o luptătoare.]

Amos a mutat pe hartă una dintre figurine.

— Aici, i-a spus el Ziei.

— Bine, a spus ea. Dar asta lasă Parisul fără apărare. Mi-am dres vocea.

— Deranjăm?

Amos s-a întors și a zâmbit.

— Sadie!

M-a îmbrățișat de mi-au trosnit oasele, apoi m-a fricat drăgăstos pe cap.

— Au, am spus.

A chicotit.

— Scuze. Mă bucur mult să te văd.

¹ Călugărul Tuck este unul dintre tovarășii lui Robin Hood în diferitele versiuni ale poveștilor moderne despre acesta din urmă.

S-a uitat la Leonid.

— El cine e?

Zia a înjurat și s-a băgat între Amos și Leonid.

— E unul dintre ruși! Ce cauță aici?

— Liniștește-te, i-am spus. E un prieten.

I-am explicat cum apăruse Leonid la bal. Leonid încerca să mă ajute, dar o tot dădea pe rusă.

— Stai, a spus Amos. Să simplificăm lucrurile.

A atins fruntea lui Leonid.

— *Med-wah*.

Deasupra noastră a apărut hieroglifa care însemna *Vorbește*:

— Așa, a spus Amos. Acum ar trebui să fie mai ușor. Leonid s-a încruntat.

— Vorbești rusa?

Amos a zâmbit.

— De fapt, pentru următoarele câteva minute, cu toții vom vorbi egipteană antică, dar fiecăruiu ni se va părea că e limba noastră maternă.

— Splendid, am spus. Leonid, ai face bine să profiți de timpul acordat.

Leonid și-a scos șapca militară și a început să-i frământe borul.

— Sarah Jacobi și locotenentul ei, Kwai... plănuiesc să vă atace.

— Știm asta, a spus Amos sec.

— Nu, nu înțelegi!

Vocea lui Leonid era întretăiată de frică.

— Sunt răi! Lucrează cu Apophis!

Poate c-a fost o coincidență, dar când i-a rostit numele, mai multe figurine de pe harta lumii au scos scânteie și s-au topit. La fel s-a întâmplat și cu inima mea.

— Stai, am spus. Leonid, de unde știi asta?

I s-au înroșit urechile.

— După moartea lui Menșikov, Jacobi și Kwai au venit la noma noastră. Le-am oferit adăpost. În scurt timp, Jacobi a preluat puterea, dar tovarășii mei n-au obiectat. Ei... ăăă... urăsc din suflet familia Kane.

Mi-a aruncat o privire vinovată.

— După ce ați pătruns în sediul nostru primăvara trecută... ei bine, ceilalți ruși dau vina pe voi pentru moartea lui Menșikov și pentru ridicarea lui Apophis. Vă învinovățesc pentru tot.

— M-am cam obișnuit, i-am spus. Tu n-ai crezut la fel?

A început să tragă de șapca prea mare.

— Am văzut ce putere ai. Tu ai învins monstrul *tjesu-heru*. M-ai fi putut distrage, dar n-ai făcut-o. Nu păreai o ființă malefică.

— Mulțumesc.

— După ce ne-am întâlnit, am devenit curios. Am început să citesc papirusuri vechi și am învățat să canalizez puterea zeului Shu. Dintotdeauna m-am priceput să mânuiesc elementul aer.

Amos a mormătit:

— Ai avut curaj, Leonid. Să cercetezi Calea zeilor de unul singur, în mijlocul Nomei Rusești? Ai fost curajos.

— Am fost nesăbuit.

Fruntea lui Leonid era acoperită de sudoare.

— Jacobi a ucis magicieni pentru mai puțin de atât. Unul dintre prietenii mei, un bătrân pe nume Mihail, a

făcut greșeala să spună că poate nu toți membrii familiei Kane sunt răi. Jacobi a pus să fie arestat pentru trădare. I l-a dat lui Kwai, care folosește magia cu... cu fulgere... niște chestii sinistre. Trei nopți l-am ascultat pe Mihail urlând în temniță până să moară.

Amos și Zia s-au privit îngrijorați. Am avut sentimentul că nu era prima dată când auzeau despre metodele de tortură ale lui Kwai.

— Îmi pare tare rău, a spus Amos. Dar cum poți fi sigur că Jacobi și Kwai lucrează pentru Apophis?

Tânărul rus m-a privit întrebător.

— Poți să ai încredere în Amos, i-am promis. O să te protejeze.

Leonid și-a mușcat buza.

— Ieri am fost într-o dintre încăperile de sub Ermitage, un loc despre care credeam că e secret. Studiam un papirus pentru invocarea lui Shu – niște vrăji interzise. I-am auzit pe Jacobi și Kwai apropiindu-se, aşa că m-am ascuns. I-am auzit vorbind, dar vocile lor erau... întrerupte. Nu ștui cum să explic.

— Erau posedați? a întrebat Zia.

— Mai rău, a spus Leonid. Vorbeau pe zeci de voci. Era ca un consiliu de război. Am auzit mulți monștri și demoni, reuniunea era prezidată de o singură voce, mai profundă și mai puternică decât restul. N-am mai auzit aşa ceva, era de parcă întunericul ar fi prins glas.

— Apophis, a spus Amos.

Leonid s-a albit.

— Vă rog să înțelegeți, cei mai mulți magicieni din Sankt-Petersburg nu sunt răi. Sunt doar speriați și disperați să supraviețuiască. Jacobi i-a convins că-i va salva. I-a indus în eroare cu toate minciunile, spunând că cei din familia Kane sunt demoni. Dar ea și Kwai... ei sunt

Umbra șarpelui

de fapt monștri. Nu mai sunt oameni. Și-au stabilit sediul la Abu Simbel. De acolo vor conduce rebelii împotriva Primei Nome.

Amos s-a uită la hartă. Și-a mișcat degetul spre sud, de-a lungul Nilului, spre un mic lac.

— Nu simt nimic la Abu Simbel. Dacă sunt acolo, înseamnă că au reușit să se ascundă complet de magia mea.

— Sunt acolo, l-a asigurat Leonid.

Zia s-a încrustat.

— Chiar sub nasul nostru, la o aruncătură de băt. Ar fi trebuit să-i ucidem pe rebelii din Casa din Brooklyn când am avut ocazia.

Amos a clătinat din cap.

— Suntem slujitorii Ma'at-ului – ordine și justiție. Nu ne ucidem dușmanii pentru lucrurile pe care le-ar putea face în viitor.

— Iar acum ne vor ucide dușmanii pe noi, a spus Zia.

Alte două figurine au scos scânteia pe harta de pe masă și s-au topit în Spania. O navă în miniatură s-a sfârâmat în largul coastelor Japoniei.

Amos s-a strâmbat.

— Noi pierderi.

A apucat o figurină sub formă de cobra din Coreea, a împins-o spre naufragiu și a îndepărtat magicienii topiți din Spania.

— Ce este harta asta? am întrebat.

Zia a mutat o hieroglyphă din Germania în Franță.

— Harta de război a lui Iskandar. Așa cum ți-am mai spus, era expert în magia statuară.

Îmi aminteam. Fostul Lictor-șef era atât de priceput, că făcuse chiar o replică a Ziei... dar am decis să nu spun nimic despre asta.